

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 2049/2014/NF om Det Europæiske Råds afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende den økonomiske taskforce for 2010

Afgørelse

Sag 2049/2014/NF - Indledt den 08/01/2015 - Afgørelse af 15/03/2016 - Den vedrørte institution Det Europæiske Råd (Løst af institutionen) |

Sagen vedrørte Det Europæiske Råds afslag på at give klageren aktindsigt i to dokumenter i forbindelse med taskforcen fra 2010 for at styrke den økonomiske styring i hele EU. Det Europæiske Råd fremførte indledningsvis, at offentliggørelsen af dokumenterne ville underminere beskyttelsen af Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, monetære politik eller økonomiske politik og af institutionens beslutningsproces.

Efter at have gennemgået de relevante dokumenter var Ombudsmanden af den foreløbige opfattelse, at deres indhold ikke var så følsomt, som Det Europæiske Råd hævdede, navnlig fordi dokumenterne var dateret fra 2010. Det Europæiske Råd genovervejede derefter sin vurdering og udleverede de to dokumenter til klageren. Ombudsmanden konstaterede, at Det Europæiske Råd således havde afgjort den klagede sag.

Baggrunden for klagen

1. Klageren fremsatte i henhold til forordning 1049/2001 [1] i juni 2014 en anmodning om aktindsigt i Det Europæiske Råds dokumenter. Dokumenterne vedrørte arbejdet i taskforcen, som blev oprettet af formanden for Det Europæiske Råd for at styrke den økonomiske styring i hele EU i 2010.

2. Generalsekretariatet for Rådet, der fungerer som sekretariat for Det Europæiske Råd, gav i første omgang aktindsigt i 23 dokumenter, der var omfattet af klagerens begæring om aktindsigt. Efterfølgende fremlagde den yderligere 17 dokumenter. Den afslog imidlertid

aktindsigt i et tysk og et rumænsk bidrag til taskforcens arbejde, idet den anførte, at udbredelsen heraf ville være til skade for institutionens beslutningsproces (artikel 4, stk. 3, i forordning 1049/2001).

3. Klageren genfremsatte derefter begæringen og anmodede om fuld aktindsigt i de relevante tyske og rumænske bidrag.

4. Det Europæiske Råd besvarede klagerens genfremsatte begæring og stadfæstede afgørelsen om, at der ikke kunne gives aktindsigt, end ikke delvis, til de to pågældende dokumenter. For så vidt angår begge dokumenter baserede den sit afslag på aktindsigt på artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, dvs. beskyttelsen af Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik, og artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning 1049/2001, dvs. beskyttelsen af institutionens beslutningsproces efter vedtagelsen af afgørelsen.

5. Klageren henvendte sig derefter til Ombudsmanden.

Undersøgelsen

6. Ombudsmanden indledte en undersøgelse af klagen og identificerede følgende påstand og påstand:

Det Europæiske Råd afviste fejlagtigt at give aktindsigt i to dokumenter vedrørende taskforcen fra 2010 for at styrke den økonomiske styring i hele EU. Klageren hævdede, at Det Europæiske Råd burde give aktindsigt i de to relevante dokumenter.

7. Ombudsmanden inspicerede de pågældende dokumenter for at kunne fastslå, om Det Europæiske Råd havde anvendt forordning 1049/2001 korrekt. Inspektionen fik Ombudsmanden til at danne sig den foreløbige opfattelse, at dokumenternes indhold ikke var så følsomt, som Det Europæiske Råd hævdede. Ombudsmanden fandt også, at det ikke var indlysende, at dokumenterne var omfattet af undtagelserne i forordning 1049/2001, på grundlag af hvilke Det Europæiske Råd havde nægtet aktindsigt.

8. Ombudsmanden anmodede derefter Det Europæiske Råd om at afgive en udtalelse om klagen. Ombudsmanden opfordrede navnlig Det Europæiske Råd til at behandle spørgsmålet om, hvordan det ved anvendelsen af de relevante undtagelser i forordning 1049/2001 havde taget hensyn til, at de to dokumenter, som det afslog aktindsigt i, var dateret fra 2010. Ombudsmanden modtog udtalelse fra Det Europæiske Råd. Ombudsmanden har i forbindelse med undersøgelsen taget hensyn til parternes argumenter. Klageren fremsatte ikke bemærkninger til Ombudsmandens inspektionsrapport eller Det Europæiske Råds udtalelse.

Påstanden om, at Det Europæiske Råd med urette nægtede at give aktindsigt i dokumenter

Argumenter fremført for Ombudsmanden

9. Hvad angår undtagelsen i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning 1049/2001, dvs. beskyttelsen af institutionens beslutningsproces, har klageren fremført to argumenter til støtte for sin påstand om, at Det Europæiske Råd med urette havde nægtet aktindsigt i de to omhandlede dokumenter. For det første gjorde han gældende, at undtagelsen i artikel 4, stk. 3, kun kan påberåbes, hvis institutionen endnu ikke har truffet afgørelsen. I den forbindelse påpegede han, at Det Europæiske Råd allerede havde underskrevet henstillingerne fra taskforcen, som Europa-Parlamentet og Rådet til gengæld havde godkendt i form af to lovgivningspakker kaldet "sixpack" og "twopack". For det andet var klageren uenig i Det Europæiske Råds vurdering af, at beskyttelsen af beslutningsprocessen ville veje tungere end offentlighedens interesse i offentliggørelse. Han fremførte, at taskforcens anbefalinger ved at bidrage til at forme EU's reaktion på finanskrisen påvirkede borgernes liv i hele EU. Af denne grund bør offentlighedens interesse i offentliggørelse efter klagerens opfattelse veje tungere end beskyttelsen af institutionens beslutningsproces.

10. Klageren kommenterede ikke Det Europæiske Råds anvendelse af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001, dvs. beskyttelsen af Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik. 11. Det Europæiske Råd meddelte i sin udtalelse Ombudsmanden, at de to dokumenter i lyset af Ombudsmandens foreløbige holdning var blevet grundigt revurderet. Den nye vurdering fik Det Europæiske Råd til at konkludere, at det ikke længere var hensigtsmæssigt at afslå aktindsigt i dokumenterne, navnlig da dokumenterne på det tidspunkt var mere end fem år gamle. Det Europæiske Råd frigav således dokumenterne i deres helhed og delte dem med klageren.

Ombudsmandens vurdering

12. Ombudsmanden glæder sig over Det Europæiske Råds beslutning om at give aktindsigt i de pågældende dokumenter.

Konklusion

På grundlag af undersøgelsen af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Det Europæiske Råd har løst sagen.

Klageren og Det Europæiske Råd vil blive underrettet om denne afgørelse.

Emily O'Reilly

Strasbourg, den 15.3.2016

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145, s. 43.